

עין משפט נר מצוה

קרב:

(ו) סְהִיּוֹ ר"ש אומר כו'. בגמ' [קיד.] מפרש לא תעשה ידיהו: **סורין שלא הגיע זמנן.** כדמתנ בחולין (דף כב:) משיחיהבו כשירין ומקמי הכי פסולין דמורין משמע גדולים ולא קטנים בני יונה קטנים משמע ולא גדולים ופסולין מתחילת האיבוד ואליך: **בלא טעשה.** הואיל

וראין לאחר זמן יש בו לא תעשה לשוחטן בחוץ: **מחוסר זמן.** שאממרו פטור בין שהוא מחוסר זמן בגופו בין שהוא מחוסר זמן בצעלים שלא הגיע זמן צעלים להקריב קרבנותיהם: **ומאורע** לא גרסינן במתני' זו:

סהקריבו. בחוץ ימי ספרין: **ויולדת.** בחוץ מלאת: **ואשחם.** בגמרא ^(ו) פריך מאי אשם איכא דהיי: **פטור.** שאין מתקבלין בפנים לא לחובה ולא לנדבה: **עולותיהן.** דזב חזה ^(ה) דעוף ודיוולדת דבהמה: **חייבין.** שהרי מתקבלות בפנים נדבה לשמן: **ושלמיהן.** בגמ' פריך מאי שלמים איכא דהיי: **קדשי קדשים.**

כבשי עזרת: ו**מוסר העומר.** לאחר זמן. כגון זה הסוף ואח' ליטשת למחר בפנים ושמחו בחוץ: **הרי זה בלא תעשה ואין בו כרת.** לפי שאינו מתקבל בפנים, דאסור אומר זאת בני יונה נמי בתקדשיו (נתיב'ה ב.): **ואשם** שאינו בכרת דלא מתקבל בפנים הוא מ"מ בלא טעשה הוא הואיל וזהו לאחז זמן, ובלא ידידיה מפרש [למקן קיד.] מלא משעון בכל אשר חמטנו עושים וגו' (חולין כח.) **מחוסר זמן.** פטור על שחטת חוץ, כגן שהוא מחוסר זמן בגופו בין שהוא מחוסר זמן בצעלים, בגופו כגון בחוץ שחטנו לדמיו: **דחוב ודחובה.** שיש זמן להנאלת קרבנותיהם לטוף ספירת שבעת, והדיוולדת. לטוף מלאת ימי טהרה, שהקריבו.

לפי הומו, חטאתם ואשחם בחוץ פטורין. שאין מתקבלות בפנים לא לחובה ולא לנדבה, למהם פטור על חטאת וזשם לא לנדבה, והאי אשם מתערע הוא דלמיזב דזבה ויולדת אשם: **עולותיהן** ושלמיהן בחוץ חייבין. טעמה ספירת שבעת, והדיוולדת. **קדשין** נדבה בפנים (ויקרא טו.) והבולל (לעיל י.) מאי דמחייב זו אורות מחייב אשימוש טומאה: **ולא משום מחוסר נגדים.** דלאיני נמי כור יז' זומן שאין נגדיהן עליהן אין כהונתם עליהם והוו להו זריס הכי נפקא לן בפרק ידים ורגלים. גמר חוקה חוקה מממוסר נגדים התם לנענין אחולי עבודה ולנענין מיתה נמי אכן גמרינן לה מהתם: **ועבודה צנזורות.** כדמצינ ושלח את נעזרי בני ישראל כדמצינ בשחטוי חוץ: **ועבודה צנהגים.** כדמצינ [ויקרא ט] קרב אל המזבח: **לפנים מן הקלעים.** כדמצינ בחטאת ואשם ונמנה (ויקרא ו) בחצר **אהל מועד:** קדשים קלים **כל מחנה ישראל.** כמות שהן שרויין בדגליהם והא' ילפינן בציחיו מקומן (לעיל נה.) **מקריב:** **בלא לגלגל.** כשעברו את הירדן והקובע אהל מועד שם שבע שנים שכבשו ושבע שחלקו: **הוסרו הצמות.** כדילפינן לקמן [קח:] מאיש כל הישר צעיינו: **קדשי ד'** **קדשים.** הגאכלין לא קרב צבמת יחיד כל שאין ינדר וינדב אין קרב צבמה קטנה ואין מנחה צבמה הלכך עולה הוא דלואי ואין נאכלת ומטאת ואשם צבמת יציבור הוא דקריב ונאכלין לפנים מן הקלעים: **קדשים**

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

קלים **כלל מקום.** דכיון שצטלו הדגלים והן היו הולכים בכל הארץ לכבשה ולא היתה חיימתן סביבות המשכן צטלה קדושת מחנה ישראל. מעשר שני לא הוזכר כאן לפי שלא נהגו מעשרות עד לאחר ירושה וישיבה: **בלא לשילה.** לאחר חילוקן ^(ח) מיד קציעוהו צשילה: **נאסרו הצמות.** כדקמני והיא היתה מנוחה וכמצי ^(ו) כי לא באתם עד עתה וגו' כלומר כשתעברו את הירדן לא תקריבו ^(ח) צצמות כלל אשר אנחנו עושים פה היום שאנו מקריבין צצמאן

מטאות ואשמות אלא כל אשר כר הישר צעיינו מעש ^(ט) דהיינו נדרים ונדבות שאין עליהם חובה אלא לפי מה ששר צעיינים כי צעד שכתבשו ותחלקו לא באתם עד עתה אל המנוחה ועברתם ^(ח) את הירדן וישבתם בצרך היינו לאחר ירושה וישיבה והיה המקום וגו' השמר לך וגו' יאסור הצמות: **ספק.** (של) הגו של נסרים: **ויריעוט מלמעלן.** בגמרא [קח.] יליף לה: **כלל הרואה.** צמקוס שרואין משם את שילה. ובגמרא [שס] יליף לה: **בלא לנזב וגצעון.** כשמרצה שילה ונלקח הארון ציימי עלי בלא לנזב וגצעון ^(ח) כמו שנאמר אין לחם חול [וגו'] כי אם לחם קדש ^(ח) אשר מלפני ה' (שמואל א') אלאהם שולחן ומוצא התם הוה מרצה נוצ ציימי שאול בלא לגצעון כדמצי במלכים ^{(א} ^ד) כי ^(ו) שם הצמה גדולה: **הוסרו הצמות.** יליף בגמרא: **קדשים קלים כלל ערי ישראל.** דהא כלל מקום ^{(ב} שהוא שם עושה צמה ^(ו) ומקריבו: **ומעשר שני.** כא] פריך בגמ' נסקיה להתם: **והיא היסה נתלה.** הראה דמצינ בקרא דמשבחו אל המנוחה ואל הנחלה ואסרו ^{(ב} הצמות: **לפנים מן החומה.** של ירושלים שהיא צמקוס מחנה ישראל שצמדצר כדמצי ואכלת שם לפני ה' (דברים יב:) **נעשה והציאום לה' וגו' (ויקרא ח:)** **ולא טעשה.** כדילפי' [קו:] משם תעלה ^{(ב} לשחיטתו ^{(א} ואזהרה דהעלה השמר לך פן תעלה עולותיהן וגו' (דברים ח:) **וחייבין עליהן כרם.** כדמצינ (ויקרא ח)

ואל פתח אהל מועד לא הביאו ^(ח) ואין חייבין עליהן **כרם.** כדאמרן בהשוחט (לעיל קו:) עד כאן הוא מדבר בקדשים שהקדישן כו' וממי סופא יכול יהו חייבין עליהן כרת תלמוד לומר זאת להם ואין אחרת להם: **הקדיש צצעת איסור הצמות.** מההיא שעתא קרינא בלא והציאום לה' וכיון שהמתין עד שלא יצא ^{(ב} לקיימו נתצטל העשה על ידו אצל לאו וכרת ליכא דלאהרה ועונש צצעת הקרצה כמצי והרי הותרו הצמות: **ואלו קדשים קריבין צצמשן קדשים שהוקדשו למשקן.** זומן שהיה המשכן בגלגל והותר צמה אלו קדשים לריבין להקריבן צצמשן ולא יקריבו צצמה אולם שהוקדשו לשם משכן מפרש ^(ח) ואולי: **קרבנות יציור.** סתמן למקדש ^(ח) **קרבנות יחיד.** סתמן צצמה: **קרבנות יחיד שהוקדשו למשקן.** שפירש צצעת הקדשן על מנת להקריבן למשכן: **פטור.** מאזהרה ומעונש שהרי הותרו הצמות ומיהו אסור לשנות משום כאשר נדרת תשומר ועשית (דברים כג:) **ומה בין צמא יחיד כו'.** כולוהו יליף בגמ' דלא נהיגי צצמת יחיד: **צמא יציור.** גלגל נוצ וגצעון ^(ח) ומקן

ואני נמי לא מייחייב אלא לעבודה שהוא גמר (נתיב'ה ב:) **היה הבמות מותרות.** כל אחד נזה מנח ומקריב עליו ומשוחקם המשכן נאסרו, כדמצינ ואל פתח אהל מועד לא הביאו וגו': ועבודה בבכורות. כטורי ישראל היו מקריבים ומאכלן הסהנים (בבב' ב:) **באו לנזב וגצעון.** מרצה שילה ציימי על כשנצבה הארון נאכץ פלשמים, בלא להם לנזב ולא היה שם משכן אלא בית של אגנים היה והקובע שם מנחה הנחשת אצל האון לא היה שם, כשנחמיריהו פלשמים ממד בקריבין ועירש שבעה שנה עד שחלף דוד והביאו לציון וציון עמד עד שגנה שלמה בית המקדש, כדמצינ (מ"א ח) וביאור הסהנים את הארון ברים ה' וגו', ומנחה הנחשת היה צניב כל ימי שאול ושמואל, כדמצינ (ש"א כא) ויאלתר אין להם חול תחת ידי כי אם לחם קודש וגו' המוקרים מלפני ה', מרצה נוצ על דבר זה שהרגם שאול מפני שנמת לחם לידו ובלא להם לגצעון וינקם שם מנחה הנחשת עד שגנה שלמה הבין, כדמצינ נדבכי הימים (פסחים דף) והיא היתה נחלה. האמור בפסוק (דברים יט) אל המנוחה ואל תחלה (נתיב'ה ב:) **קרבנות יציבור במשכן כו'.** יליכך שאין נידב וינדב אין קרב צבמת יחיד דהא אין קדשי יציור קריבין [סס] [לשון קיד:] לבמת יציבור. דהיינו מנחה (נתיב'ה ב:)

מסורת הש"ס

(א) חולין פא, ט' [חולין פא. מעילה יב. ומכר גי' צמורה יט:] ת"כ אחרי פירש' ר ה"ח, א' ותמא סג, ד' ת"כ שם פ"י ה"ט, (ה) סנהדרין פג: [וע"ש במ' הקשו דרבה, ו] [צבורות ד: ד:] ספרי ראה סה לקמן קטו, (ו) ירוש' מגילה פ"א דה"א, (ח) מנלה י' ע' מכילתא בא פ"א, ט' סדר עולם פ"א ירוש' שם ה"ב, ו' [נ' מ' לעיל ס: ד"ה מלא ומ' לקמן קטו. ד"ה בלאו, ו] לקמן קיד: ט' לעיל סג: ו] לקמן קטו: ט' דברים יב ט, ט' [לקמן קיד: ט' לעיל קו.

סמל

הגהות הב"ח

(א) בפשטת ר"ש אומר וכו' מומין עופרין עובר בלא טעשה: (ב) שם ואלו בהם משום זרות כל"ל ומצינו חייבין עליו לא נמקח: (ג) שם ויריעות מלמעלן: (ד) רש"י ד"ה (צפ"א) עובר וכו' כפיאש שר"ש אומר כל"ל ומצינ שהיה נמקח: (ה) ד"ה עולותיהן דזב וזה עוף: (ו) ד"ה בלא לנזב וכו' במלכסי כי היא הצמה גדולה: (ז) ד"ה קדשים קלים וכו' ומקריב ובגמרא פריך מעשר שני נמקיה להתם כל"ל והד"ה: (ח) ד"ה צמא יציור וכו' וגצעון הס"ד ואח"כ מ"ה מתן סביב ומצינו מתן סוכב נמקח:

סמל

שינויי נוסחאות

[א] מ"א שהיה ר"ש (י"ח, וכן בשניותיו ובש"ס:) [ב] ל"ל והבולל והפחת (י"ח, וכן בשניותיו ובמהדרין:) [ג] מיצת בלבד נמקח (י"ח, וכן בשניותיו:) [ד] צמציני טופף כאן ומעשר שני. וע"י לקמן אות כא, וע"י מוס': לקמן קוט ע"א ד"ה בלא, ועל"פ ס"ע צ"ב מ"ה' מאי. וע"י מלא"ש: [ח] שאר עזו היתיר (י"ח, והגרי"ב: וכן בשניותיו:) [ז] ל"ל בחוץ (י"ח, ופרי"ד: וכן בשניותיו:) [ז] ל"ל עליהן (שם:) [ח] צמציני ודיו' יקריבו: [ט] העטע ע"י צמ"ק, וכמז שם עוד נדמצינ האוס' לקמן מצוהל דגרסי לה: [י] מצינת בחוץ עד מיצת בפנים, למה צמציני (י"ח: [יא] ל"ל עליהן (כ"י): [יב] צמציני דמחייבם אורות מייחייבם כו': [יג] מיצת כור למא' צמציני (י"ח: [יד] קדשי קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים, שאין לך קדשי קדשים הנאכלים שיקריבם בבמה יחיד דכל שאין כו' כל"ל (נ"פ ב"ש וגליקן: ונתיב' בכתבי היד:) [טו] ל"ל חלוקה (הגרי"ב:) [טז] ל"ל תעשר (י"ח, וי"ח, לא דהקריבו כל"ל (י"ח: [יז] ב"א לא ב"ש כו': [יח] ל"ל אבל ובעברתם (י"ח: [יח] מיצת וגצעון נמקח (י"ח: [יט] קדש המוסרים מלפני ה' כל"ל (י"ח: [כ] מקום שהיו שם עשו במה והקריבו כל"ל (י"ח: [כא] ב"א לא מעשר שני לא גרסינן במח"י כלל. ובגמרא פריך נסקיה להתם (נ"פ ב"ש ובכתי היד,) ועיין ב"ח, ובלא לעיל אות ד: [כב] צמ"ס נאסרו: [כג] תעלה ושם תעשה לשחיטת (בכח"י וי"ח:) [כד] הביאו ונברתה כן נכלה כל"ל: [כה] ל"ל יכול (י"ח: [כו] ל"ל ומפירש (י"ח: [כז] ל"ל למשכן (י"ח: [כח] ל"ל

שיטה מקובצת

קדשים קלים בכל ערי ישראל. עיין לעיל בתוס' דף ס' ע"ב (ד"ה מאין):